

מ"ת 24178/10/14 - ע ב, יוסף עמית נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 24178-10-14 מדינת ישראל נ' ב ואח'

בפני המבקשים
כבוד השופט נסר אבו טהה
1. ע ב ע"י ב"כ עו"ד נועם בונדר 2. יוסף עמית ע"י ב"כ
עו"ד שי וולשטיין
נגד
מדינת ישראל
המשיבה
ע"י ב"כ עו"ד טלי פלדמן

החלטה

1. זוהי בקשה לגילוי ראיה חסויה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות.

2. כנגד המבקשים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות שעניינן קשירת קשר לפשע, החזקה וסחר בסמים מסוכנים, הכול כמפורט בכתב האישום.

3. במסגרת בקשה זו, עותרים המבקשים להסיר את החיסיון על זהות מוסר המידע וכן מועד מסירת המידע המתועדים בדוחות ידיעה שהסיומת שלהם 277 ו-830.

בנוסף, עותר בא-כוח המבקש 2 ימסרו לידי ההגנה תוכן הבקשה להאזנת סתר חה"ס 55/14 מתאריך 18.09.2014 במלואה ואת המסמך המסומן מב/3 במלואו. בנוסף, להסיר את החיסיון מעל תוכנו של חומר החקירה המפורט בדוח הפעולה מיום 17.09.2015, שנערך על ידי השוטרי ויטל לוין (שורה 2, מילים 1-16), וכן מדוח פעולה מיום 17.09.2015 שנערך על ידי השוטרי אילן גושן. בנוסף, להסיר את החיסיון ולמסור לידי ההגנה את חומר החקירה המסומן נ.ד1 במלואו.

4. לשיטת בא-כוח המבקש 2, הסרת החיסיון מזהות מוסר המידע חיוני להגנתו, הואיל ובית המשפט מחויב כמעט לבחון האם הוא קושר את המבקש לסם המסוכן דווקא או שמא לחומר אחר שאינו כזה, וכן את המניעים שלו עצמו למסירת אותו מידע, לרבות מעורבותו עד צוואר בעסקאות נשוא כתב האישום.

עוד לעניין החשיבות בהסרת החיסיון, הפנה בא-כוח המבקש 2, להשתלשלות העובדתית העולה מתיק החקירה,

עמוד 1

וכן לשמות המעורבים שבאו בקשר עם המבקש, דוגמת לוי דויטש (להלן: "לוי") ויונתן מלול (להלן: "מלול") (ראה לעניין זה סעיפים 4-30 לנימוקי הבקשה).

בתמצית- לטענת הסנגור, מלול הינו מוסר המידע וגם הינו דמות מרכזית בפרשה, בייחוד הוא ידע מה יש בבקבוקונים, בעוד המבקש סבר, כי המדובר בתכשיר דיאטטי ובחומר שמשפר את חיי המין, מכאן המסקנה המתבקשת, כי יש להורות על חשיפתו, על מנת שניתן יהיה לחקור אותו על מעורבותו בפרשה, לרבות מה ידע על המוצר. כך הם פני הדברים ביחס לדויטש לוי.

5. בא-כוח המבקש 1 הצטרף לבקשה שהוגשה תחילה על ידי המבקש 2, אולם לגישתו, ברור שמי ששולט במידע הזה (אודות ההתעסקות הענפה של המבקש 2 בסמים), מידע שמתברר כנכון ומוביל לכתב אישום המונה שלושה אישומים, הוא אדם שמן הראוי לאפשר למבקש לזמנו לעדות בבית משפט, מאחר והודעותיו (שתומצתו למידעים המודיעיניים אודות המבקש 2), סותרות את גרסתו של המבקש 2, הוא גם העד המרכזי כנגד המבקש 1, על כן כיצד ניתן להתגונן אם לא תינתן הזדמנות לחקור את מוסר המידע.

6. באת-כוח המשיבה מנגד, עתרה לדחות את הבקשה, שכן אין בחשיפת זהות המקור כדי לסייע להגנתם של המבקשים. עוד לגישתה, השאלה היא מה היא יריעת המחלוקת, בשים לב לקו ההגנה שכל מבקש מעלה, שכן בישיבת המענה לכתב האישום, הדבר היחיד שנטען הוא שלא מדובר בסם, אלא בחומר אחר, והדיון נדחה כדי שתיבדק מהות החומר. עוד נטען, כי המבקשים לא הניחו טעם ממשי, מדוע רלוונטי המידע המודיעיני, בשים לב שהמידע המודיעיני שמתייחס לעסקאות נשוא כתב האישום, אושרו ממילא על ידי המבקש. עוד נטען אכן המבקש 2 במסגרת העימות הפליל את המבקש 1 לגבי תוכן הקפסולות, אבל גם הגרסה שלו היא מספיקה כדי להפליל אותו בשים לב שהוא מאשר בחקירתו במשטרה כי רכש 600 קפסולות מזוג מתפללים בעמוקה ותכנן למכור אותם.

בדיון שהתקיים במעמד צד אחד בנוכחות באת כוח המשיבה ונציגי המודיעין הרלוונטיים, הוצגו בפני בית המשפט כלל האסמכתאות הרלוונטיות, ניתן מענה לשאלות שעוררו המבקשים בנימוקי העתירה, ובעיקר ביחס לדמויות שנקב בשמותיהם המבקש 2 בטיעונו הארוכים בכתב העתירה.

7. במסגרת הדיון במעמד המשיבה ונציגי המודיעין, הסכימה המשיבה להרחיב את הפרפרזה נשוא ידיעה שהסיומת שלה 830, במתכונת שקבע בית המשפט.

8. ככלל, נפסק כי יש להכריע בחיוניותה של ראיה חסויה להגנת הנאשם, על סמך ההנחה, כי היא תניב את המידע שהוא מבקש להציג באמצעותה, ובלבד שקיים פוטנציאל ראייתי לנכונותה של הנחה זו ואין היא מופרכת (ראה ע"פ 889/96).

9. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי-כוח הצדדים בדיון שהתקיים במעמד הצדדים, וכן בדיון שהתקיים במעמד

המשיבה ונציגי המודיעין בלבד, וכן עיינתי בכלל האסמכתאות הרלוונטיות, וכן לאחר ששמתי לנגד עיניי את טעמי העתירה, כפי שבאו לידי ביטוי הן בכתב והן על פה, וכן קיבלתי מענה לסוגיות שעוררו המבקשים בעתירתם, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין העתירה להידחות, בכפוף לאמור בסעיף 7 לעיל, שכן לא מצאתי שיש בחשיפת הפרטים נשוא הבקשה, ולו פוטנציאל כהוא זה כדי להועיל להגנת המבקשים, וביתר שאת, בשים לב לתשובת בא-כוח המבקש 2 במענה שניתן במסגרת ההליך העיקרי.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לבאי-כוח הצדדים.

ניתנה היום, ט' חשוון תשע"ו, 22 אוקטובר 2015, בהעדר
הצדדים.